Gönül Köprüsü

Şiir Dergisi

Haziran-Temmuz 2025 Yıl: 1 Sayı: 4

AĞAÇLAR VE ÇİÇEKLER

---

* Adem İmdat Kesici * Ahmet Altan Göçer *Ahmet Kara * Ahmet Ayhan Sağır

* Arife Köden * Bülent Arkan * Emine Öztürk * Hayrullah Değerli * Emine Balı Oğuz

* Halil İbrahim Meral * İbrahim Kavas * İhsan Fatih Polat * Kudret Merttürk

*Mehmet Akif Güngör * Mehmet Ali Işık * Muhammet Çal * Muharrem Bozkurt

*Murat Kahraman * Nurgül Kaynar Yüce * Nuriye Akyol * Osman Akçay * Özkan Demir

* Ramazan Yıldız * Sakin Karakaş * Selma Hançer * Seril Taşyürek Tahtalı *Servet Bardak

*Soner Sezen * Sophia Jamali Soufi * Süreyya Çetinkaya * Şentürk Dursun * Şükrü Atay

İmtiyaz Sahibi ve

Genel Yayın Yönetmeni

Dr. Osman AKÇAY

Editör ve Tasarım

Dr. Osman AKÇAY

Yayın Kurulu

Bülent ARKAN

Dr. Osman AKÇAY

Murat KAHRAMAN

Şükrü ATAY

Son Okuma

Murat KAHRAMAN

İletişim

gonulkoprusudergisi@gmail.com

Eserlerin hukukî sorumluluğu yazarlarına aittir. Gönül Köprüsü Şiir Dergisi'nden yapılan alıntılarda kaynak gösterilmesi zorunludur.

BU SAYIDA/ SAYFA

Çınar ve Söğüt/ 3
Bahçemde Ağaçlar/ 4
Diken Çiçekleri/ 4
Bahar/ 5
Boyu Devrilsin/ 5
Yaylam/ 6
Gönül Köprüsü/ 6
Çiçek Mevsimi/ 7
Ciğerlerimiz Yanıyor/ 7
Papatya/ 8
Bahar/ 8
Ağacın Dileği/ 9
Çınar Ağacı/ 9
Ihlamur Ağacı/ 10
İlkbahar/ 10
Tomurcuk Çiçek/ 10
Ağaçlar Kıyamda/ 11
Çiçekler ve Ağaçlar/ 11
Rüya/ 11
Gelincik/ 12
Lâleli Şiir/ 12
Asi Kız Papatya/12
Hoş Geldin/ 13
Bahar Gelince/ 13
Umut Var/ 14
Ormanlar/ 14
Rengârenk/ 15
Gencecik Gülleri Soldurdunuz/ 15
Frezya/ 15
Ey Güzel İnsan/ 16
Buz Keserken Gözlerim/ 16
Ormanı Yakana/ 17
Soludukça Solmak/ 17
Bahçemde Meyveler/ 18
Çiğdem Çiçeğim/ 18
Yüz Ömürlüğüm/ 19
Sar Deli Deli/ 20
Ağaç Yanarsa/ 20
Antoryum/ 20
İlkbahar/ 21
Yeşil Vatan/ 21
Efendi/ 22
Yaş Kesen Baş Keser/ 22
Çöl Dize Gelir/ 23
Esen Yeller/ 23
Tadı Kalmadı/ 24
Paramparça/ 24

DR.OSMAN AKÇAY
(SEĞMENOĞLU)

Çınar ve Söğüt

Son yaprakları
Bembeyaz kara düşer
Sev ağaçları

Çınar ve söğüt
Dost olsa da farklıdır
Tüm mizaçları

Sağlam uzanır
Toprağı sıkı kavrar
Kökü çınarın

Söğüt kururdu
Akmıyor olsa idi
Suyu pınarın

Çınar dalında
Zemheri olsa bile
Kuşlar toplanır

Rüzgâr esince
Söğüt seven yüreğe
Hançer saplanır

Aşk çınar gibi
Ömürden geçen her gün
Gönül dirilir

Sevda kaybolur
Salkım söğüt misali
Boyun eğilir

Ön bahçedeki
Devrildi salkım söğüt
Lodos çıkınca

Çınar titredi
Kalbinden parça koptu
Ona bakınca

Çınar yas tuttu
Gevrek dallı söğüdün
Hep arkasından

Tan ağarınca
Olta atmak gerekir
Çınar altından

Bakınca görür
Herkes bir anısını
Yaşlı çınarda

Bu dik duruşu
Hayranlıkla seyreder
Söğüt kenarda

Çınar dalları
Duadaki el gibi
Semaya bakar

Söğüt dalları
Mütevazı tavrıyla
Toprağa sarkar

Ömrünce çınar
Hep kıyam halindedir
Tesbih ederek

Yanında söğüt
Hep rükûa eğilir
Tenzih ederek

Osman Gazi'nin
Devletini kurduğu
Şehirdir Söğüt

Kutlu vatana
Çınar fidanı dikmek
Atamdan öğüt

HAYRULLAH DEĞERLİ
(KUL HAYRULLAH)

Bahçemde Ağaçlar

Bahçemde ağaçlar meyveye durdu
Gelin dostlar yiyin afiyet olsun
Tereddüt etmeyin bulunmaz kurdu
Gelin dostlar yiyin afiyet olsun

Eğilmiş dalları gel hele tanı
Küme küme olmuş meyve her yanı
Şimdi bademlerin çağla zamanı
Gelin dostlar yiyin afiyet olsun

Tadına doyulmaz gelince yazı
Karşıdan kızarır al al kirazı
Hem kırmızıdan var hem de beyazı
Gelin dostlar yiyin afiyet olsun

Bulunur çok şükür elma armudu
Kömür kara olmuş ekşili dudu
Dost ile güzeldir her şeyin tadı
Gelin dostlar yiyin afiyet olsun

Görünür dalında sarı kayısı
Her çeşit erikten vardır iyisi
Doyana kadar ye olmaz sayısı
Gelin dostlar yiyin afiyet olsun

Kimsenin malında şükür yok gözüm
Salkım salkım olur asmamda üzüm
Her şeyimiz helal dostlara bizim
Gelin dostlar yiyin afiyet olsun

Gelin konuşalım sohbet edelim
Geçmiş anıları bir yâd edelim
Yiyelim içelim hem şükredelim
Gelin dostlar yiyin afiyet olsun

NURGÜL KAYNAR YÜCE
(KARACAKIZ)

Diken Çiçekleri

Ben bir deve dikeniyim kenger diye bilinirim
Hem sütüm hem sakızım var sarp kayada bulunurum
Kırmızı mor çiçek açar köklerimden yolunurum
Şifa damlar her yanımdan diken deyip yerme beni

Arap inciridir adım kaktüsün bir çeşidiyim
Kaynanadili de derler gelinlerin çaşıdıyım
Dikenli incirlerimle ballı hurma eşitiyim
Kürek yemişi diyerek sakın hakir görme beni

Ben bir İsa dikeniyim karaçalı derler bana
Sapsarı çiçek açarım arılar konar dalıma
Öyle çok ki şifalarım paha biçilmez balıma
İlaç diye bilinirim cahillerden sorma beni

Gülü seven, beni sever; ben gülsüz, gül bensiz olmaz
Gülü himaye ederim benden ona zarar gelmez
Bana katlanamayanlar güllerimden murat almaz
Beni de Çalap yarattı küçümseyip kırma beni

Yaraların tabibiyim sığırdili otuyum ben
Dikenlerim çoktur diye sanmayın ki kötüyüm ben
Yılan sokmasına karşı tek çareyim katiyim ben
Dostun yarasına sür de düşmanlara sürme beni

İHSAN FATİH POLAT
(OZÂN EBEDÎ)

Bahar

Görüyorum sevinç ve hayat dolu
Pek hoş kanat çırpıyor bir kelebek
Sarmaş dolaş yan yana iki köpek
Geçiyor ağaçlı şu ince yolu

Cırcır böceği bir aşk hevesinde
Yanık hüzzam makamı var sesinde
Başlıyor nağme bir rüzgâr essin de
Eşlik ederim gözlerim buğulu

Karıncalarda hep o benzer telaş
Tasasız, düşüncesiz bir yığın baş
Başka dertleri yok, varsa yoksa aş
Ne yorulmak bilirler ne uykulu

Kulağımın örsünde bir vızıltı
Sivrisinek yanağımdan asıldı
Avucumda ezmeye ramak kaldı
Kaçtı aradan indirmeden kolu

Açarlar hep bağlıdır ilkesine
Renk verir toprağına, ülkesine
Uzanırım baharda gölgesine
Çiçekler, millet ve bayrak kokulu

Ağaçlı şu ince yolu da geçtim
Baktım falıma bir papatya seçtim
Yanan bağrıma üç bardak su içtim
Teselli etti bir baykuş duygulu

Gün akşam olmuş farkında değilim
Kâğıda ilişti cebimde elim
Bitti yazmış mektubunda sevgilim
Ebedî der; yırttım, gözlerim sulu

ŞÜKRÜ ATAY
(TÜRKMENOĞLU)

Boyu Devrilsin

Size kim diyor ki; ağacı sökün!
Yeşile kıyanın boyu devrilsin!
"Kıyamet kopsa da fidanı dikin"
... Hadisine derhâl önem verilsin
... Yeşile kıyanın boyu devrilsin!

En güzel olanı söylemiş nebi
Uymayana ceza olması tabii
Kesip devirdiği ağaçlar gibi
... Boyunca uzanıp yere serilsin!
... Yeşile kıyanın boyu devrilsin!

Ağaç katliamı bitmeli artık
Ağaç tartışması yetmeli artık
Ağaç düşmanları gitmeli artık
... Ağaç kesenlerden hesap sorulsun!
... Yeşile kıyanın boyu devrilsin!

Kendisini kessin o gün hızarı
Patlasın topuzla kulağın zarı
Kestiği ağaçla yanan mezarı
... Alevli ateşler ile çevrilsin
... Yeşile kıyanın boyu devrilsin!

Türkmenoğlu der ki; nedir ki kalan
Ağaçsız kurak ve çölleşmiş alan
Kesene ağaçtan yapılmış olan
... Darağacı hemen çabuk kurulsun!
... Yeşile kıyanın boyu devrilsin!

AHMED AYHAN SAĞIR (BİLALOĞLU)

Yaylam

Soğanlı Dağına otağım kurdum
Şüheda şehrine bakıyor yaylam
Düşünüp hüzünle tarihe sordum
Cevap yüreğimi yakıyor yaylam

Yaylaya çıkarken tüm çevre köyler
Ehli muhabbettir hanımlar beyler
Doğa insanlara çok şeyler söyler
Yolun ruhumuzu yıkıyor yaylam

Yeşil örtüsüyle toprağı bezer
Yaz bahar zamanı güzeller gezer
Doğanın ruhunu sevenler sezer
Türlü elvan çiçek kokuyor yaylam

Küçük göletlerle küçük dereler
Gelip içenlere şifa vereler
Abı hayat gibi Hakk'a ereler
Visali aşk ile akıyor yaylam

Sarıçamlarımız içten çıralı
Semayı selamlar selvi sıralı
Felek dal budağım kırdı kıralı
Ahım asumana çıkıyor yaylam

Bilaloğlu der ki beni kim bile
Bazı duygular var gelmezler dile
Gurbette yaşarken gözyaşı ile
Hasreti kafaya takıyor yaylam

BÜLENT ARKAN

Gönül Köprüsü

İnsanın ihsandan yoksun kaldığı
Keşmekeş içinde dibe daldığı
Güçlünün güçsüzden emek çaldığı
Zamanı izliyor Gönül Köprüsü

Topraktan yaprağa kurulan bağı
Toplumdaki bağı yok eden çağı
Var olan her şeyi izleyen göğü
Gönlüyle gözlüyor Gönül Köprüsü

İnsanın insana saygı duyduğu
Her renkte beşerin helal doyduğu
Yaradan aşkıyla sevip saydığı
Günleri özlüyor Gönül Köprüsü

Bütün gönüllerle bağ kurmak için
Diklenme olmadan dik durmak için
İstikbal uğruna us yormak için
Yokuşu düzlüyor Gönül Köprüsü

Zemheri ayazı hüküm sürerken
Kaygan zeminlerde beşer yürürken
Yaya yürüyenler çözüm ararken
Yolları tuzluyor Gönül Köprüsü

Bu ahval içinde gönül ahu-zar
Bu yüzden olmalı beşer gönlü dar
Yaşayan şiirler bunun için var
Ebedi sözlüyor Gönül Köprüsü

MURAT KAHRAMAN (MURÂDÎ)

Çiçek Mevsimi

Bahar gelir havalara girerdik
Kırlarda çiçekten halı dürerdik
Sümbüller açtı mı diye sorardık
Yine de dört yaprak yonca arardık.

Dağlarda taşlarda olur mu akik
Bahçeyi dolaşıp dokusan mekik
Köylerde her zaman az olmaz dikik
Mis gibi kokusu başkadır kekik.

Bitmesin laleler diye yoklarım
Kalbimde çiçeğe sevgi saklarım
Kumsalda zambağı yine beklerim
Yeşilli moruyla reyhan koklarım.

Kestane çiçekten isterim balı
Gelincik papatya kırlarda dolu
Baş tacım Ravza'ya götüren yolu
Envai çeşitten bezenmiş gülü.

Yağmur ile türap olunca çamur
Bakar Anadolu gözleri mahmur
Gönül çiçeklerle yoğrulsa hamur
Beykoz ormanında arar ıhlamur.

DR.OSMAN AKÇAY (SEĞMENOĞLU)

Ciğerlerimiz Yanıyor

Sabotajla yok oldu, ülkemdeki ormanlar
Ürünler heba oldu, yangın yeri harmanlar
Hayvanlar can çekişir, bunu yapmaz düşmanlar
Başka ceza yetersiz, idam olsun fermanlar

Koskocaman ormanı, tutuşturur tek kibrit
Orman içinde yollar, devam eder çift şerit
Araçlardan atılır, söndürmeden izmarit
Yangın üstüne yangın, şehre indi dumanlar

Memleketin her yanı, yanmakta cayır cayır
Tam birini söndürsen, tutuşur başka bayır
Koyun, keçi ne yesin, yandı kül oldu çayır
Ne yem ne küspe kaldı, kömür oldu samanlar

Sevr'deki muhafızdı, ağı yanan örümcek
Daima zikrederdi, kaybolan börtü böcek
Yuvasız kalan kuşlar, nerden bulsun yiyecek
Aklıma mukayyet ol, günah dolu zamanlar

Giderken canlı renkler, hâkim oldu pasteller
Yangına neden arar, yorum yapan enteller
Yanan orman yerinde, açılmasın oteller
Hangi suyla sönecek, kâfi değil ummanlar

Nilüfer (Lotus)

Suya tutunup
Gökyüzüyle dertleşir
Gündüz ve gece

SAKİN KARAKAŞ (SAKİNÎ)

Papatya

Dağlar, bağlar, şu ovalar senindir
Sen kırların çiçeğisin papatya
Yaprak beyaz, güneş sarı tenindir
Sen dağların çiçeğisin papatya

Yaylalarda sarı beyaz özgürce
Şu bozkırın yalazında hep gürce
Dağlar senin yaşıyorsun ya hürce
Sen yaylalar çiçeğisin papatya

Papatya sen duru bir aşkın sesi
Papatya sen içtenliğin simgesi
Papatya mutlu kılarsın herkesi
Sen çiçekler sultanısın papatya

Bin derde devadır mis gibi çayın
Sevdi sevdi beyaz yapraklar sayın
Saflığın simgesi aşktadır payın
Her demette bir ümitsin papatya

Beyaza büründü Irmak boyları
Endamın kıskandırır şebboyları
Taçlandır sen düğünleri toyları
Gönüllerin çiçeğisin papatya

Sakinî der; çiçeklerin sultanı
Gün görünce sarı beyaz her yanı
Heyecandır papatyanın zamanı
Sen dağların çiçeğisin papatya

ARİFE KÖDEN

Bahar

Nisan yağmuruyla birlikte
Camlarda buğulu ıslaklık
Sokaklarda köpük kokusu
Kalmaz kuraklık korkusu

Ne kadar çamur olsa da yollar
Ortalığı hoş çiçek rayihaları kaplar
Ağaçlar yeşerdi mi birden
Kalbine bir heyecan düşer

O kadar saf ve temizdir ki yağmur
Islanmak gelir içinden
Çünkü Nisan yağmuru
Tüm fenalıkları uzaklara sürükler

Düşen yağmur damlaları
Eşsiz nota seslerine döner
Yankılandıkça kulağında
İçindeki tüm stres söner

Birden hızlanan rüzgâr
Toprak kokusu getirir
Uzaklardan mis gibi
Heyecandan durduramazsın kalbini

Kalırsın güzellikler ortasında…

RAMAZAN YILDIZ (SİTARE)

Ağacın Dileği

Hep sustum anlatmadım, hiç kimseye derdimi
Feda ettim insan ve doğa için kendimi
İnsanlar dallarıma asıp dilek tuttular
Ağacın dileğini, sormayı unuttular
Köklerimle sıkıca, bağlıyımdır toprağa
Faydalıyım doğaya, ta gövdeden yaprağa

Hiç sakınmadan sundum, isteyene meyvemi
Duruşum değiştirir, dünyayı ve çevremi
Kucak açtım bir kuşa, garip yuvası oldum
Güz geldi dallarımla, sarardım ve de soldum
Asırlık çınar olup, tarihe ışık tuttum
Bahar gelecek diye, hep kendimi avuttum

Çocukça dallarımda, oynayıp hopladılar
Dallarımdan meyvemi, sormadan topladılar
Uzandım dallarımla, yerlere ve göklere
Gölgemle ortak oldum, güzel hoş sohbetlere
Yıkılmadım dik durdum, kasırga ve yellere
Gocunmadan odunum, evlere hanelere

Nefesim değiştirir, dünyanın havasını
Hep içimde yaşadım, yangınların yasını
Kor olup ateş olup, kendi içimde yandım
Toprak ve küllerimden, hep yeniden uyandım
Süsledim tüm ormanı; zeytin, çınar, ıhlamur
Defter oldum kalitem, birinci sınıf hamur

Köklerimle durdurdum, erozyonu, toprağı
Ben, canlı dünyasının, sessiz sakin ortağı
Çeşidim çoktur; meşe, gürgen, palamut, kayın
Ben canlıyım, canımın yandığını anlayın
Lütfen, dallarımı ve kollarımı kırmayın
Yalnız, her ağaçta bu sözleri hatırlayın

AHMET KARA (HASSASÎ)

Çınar Ağacı

Üstümüzde gölgesi, mübarektir havası
Tarihlerde görendir, koca çınar ağacı.
Çayları da demlidir, bitmeyende sefası
Sofralarda serendir, koca çınar ağacı

Seninle sevincimiz, çayla başlar mazimiz
Altında hatıralar, hiç bitmesin yazımız
Seveni hoş karşılar, kızarsa da yüzümüz
Kalbe küt küt vurandır, koca çınar ağacı

Asil bir ağaçtır o, tarihtir o, hor bakma!
Atimizi düşünde, ceddine asi çıkma!
Bir sağlamlık simgesi, kutsal abide yıkma!
Gelecekle bağ kurandır, koca çınar ağacı

Bana bir yer deseler, bir çınarın gölgesi
Ömrüme neşe verir, kuşların güzel sesi
O çınarın altında, doğar aşkın bestesi
İlhamlarda verendir, koca çınar ağacı.

Seninle özdeşleşen, ne varsa bil ruhumda
Sanki beni çağırır, akşam ve sabahında
Şurada neyim kaldı, ilk ve son dergâhımda
Makberimde yerindir, koca çınar ağacı

A yazmışlar gövdene, bu âşıklar hep böyle
Bu nasıl bir eziyet, sende gel bunu söyle
Senin altında doğdum, seninle cihan eyle
Derdimizde derindir, koca çınar ağacı

Hassasî anılarda; veriyor sana da yer
Depreşti duyguları, sevenlerde hani der?
Vuslatımda yakındır, bana da gölgeni ver
Toprağında serindir, koca çınar ağacı

İBRAHİM KAVAS

Ihlamur Ağacı

Yükselmişsin mavi göklere
Bulutlarla yarışırcasına
Uzatmışsın dallarını uzağa
Gelip geçeni kucaklarcasına.
Koca ıhlamur ağacı
Akşam olup da
Yıldızlar tek tek ışırken
Parlement mavilikte
Bir yalnızlık çöker heybetli gövdene.
Yorgun gönüller özlemle evine koşarken
Çöken karanlık
Sanki koca saplı bir hançer yüreğine.
Sahi, kuşlar da terk etti seni değil mi
Yapraklarını döktün diye?
Sıcacık aromalı yüreğinle
Hastalara şifa olsan da
Soğukta dönüp bakmaz
Hiçbir kimse şimdi sana,
Çünkü vefasızlık var serde.
Bakıyorum da
Öksüz kalmış gibi bir halin var
Sevgili ıhlamur ağacı.
Az kaldı sabret, şunun şurasında
Bahar gelecek şenleneceksin yine
İşte o zaman herkes
Koşacak yine senin koyu gölgene.

SONER SEZEN

İlkbahar

Baharı müjdeliyor;
Kozasından rengârenk
Bir kelebek olup çıkan tırtıl...

Ve küçük çiçekli,
Beyaz kır papatyaları yayılıyor
Uçsuz bucaksız ovalara,
Güzelim bahar rüzgârında...

SERVET BARDAK (SERVETÎ)

Tomurcuk Çiçek

Sulansın tomurcuk çiçek
Neşelensin börtü böcek
Çocuklarda öbek öbek
Sevgiyle hoş olur hayat

Güneş ile toprak ana
Neşe verir hayat bana
Mutluluğa doysun sine
Sevgiyle hoş olur hayat

Kuşlar konar ağaçlara
Huzur geliyor bağlara
Neşe sevincim dağlara
Sevgiyle hoş olur hayat

Serveti selam canlara
Nice güzelim günlere
Saygılarım insanlara
Sevgiyle hoş olur hayat

EMİNE BALI OĞUZ

Ağaçlar Kıyamda Kıyıma İnat

Doğanın geninin bir ritüeli
Ağaçlar kıyamda, kıyıma inat
Çiçeklerden sağlar, güçlü zemini
Baharda göverir gövde, dal- sanat

Tonlarca demir ve betona inat
Tohumlar uçuşur, yapar serenat
Çiçekten çiçeğe binlerce kanat
Aşk ile var olur, bu eşsiz donat

Doğayı katleden beyin kav gibi
Çııst! diye esiyor, ateşten tipi
Meymenetsiz bunlar, haindir tipi
Ağıt eşliğinde son bulur sonat

Çalıntı arazi ranta evrilir
Yemyeşil ağaçlar bir bir devrilir
Yıldızı artınca otel sivrilir
Doğada katliam sanılır sanat

Kimi çiçek, kimi meyveye durmuş
Doğa saatini güneşe kurmuş
Kelebekler rakkas, bülbüller şantör
Ağır aksak esen, rüzgârlar kanat

Eşsiz güzelliğe yapılan darbe
Kanunda yer eder, evrilir harbe
Küfür hor, küfürle basmayın harfe
Prim vermeyelim cehline inat

AHMET ALTAN GÖÇER

Çiçekler ve Ağaçlar

Çiçeklerin kokusu mest ediyor insanı
Morla, beyaz, kırmızı kaplamışlar her yanı
Unutturur her şeyi, her bir türlü hülyamı
Tomurcuklar büyüyüp meyve dolmuş dallara

Ağaç ağaç gezmişler ta sabahtan bu yana
Arılar çiçeklerden bal yapmışlar kovana
Hem dağlara, taşlara, hem de yeşil yabana
Bak, ayılar dadanmış o güzelim ballara

Her çiçeğin özü var, bizimkisi Fatiha
Bu özler şifa verir, uzak durma, aman ha
Bir de ruhu coşturur özlerdeki rayiha
Şükür olsun, kavuştuk bu sene de bahara

Reyhan kokusu salmış, ey Ahmed'im bu ara
Resim yapasım geldi karşıdaki duvara
Leylak, sümbül, nevruzla kalsın diye hatıra
Gönlümden hiç çıkmıyor gülle, gonca şu ara

SOPHİA JAMALİ SOUFİ

Rüya

Hala baharın hayalini kuruyor
Parçalanmış ağaç
Baltanın kollarında…

SERPİL TAŞYÜREK TAHTALI

Gelincik

Sen her ilkbahar,
Döküp siyah zülfünü,
Kırmızı entarin üstüne,
Gelin olursun.

Bilmez misin
Çapkın rüzgârın
Yalan türkülerini?
Eteklerini titretir
Her nefesinde

Olur ya,
Gün bahar,
Eserde, serin sıcak
Kanma namelerine

DR.OSMAN AKÇAY (SEĞMENOĞLU)

Lâleli Şiir

Makamlar unutuldu birer ikişer
Lâle-gül makamı da kayboldu gitti

Bir lâle-zâr aradım yıllar boyunca
Bülbül de gülistanı aradı gitti

Hoş bir dilbere âşık oldum lale-hadd
Lâle-gûn tonları da bulundu gitti

Lâle-dan için devr-i lâle her zaman
Sahn-i lâle-zârda yâr terk etti gitti

O lâle-fâm, lâle-fem, lâle-ruh yârim
Bir lâle-sar benzeri uçup da gitti

Bil ki sarardım susuz kalmış lâle-veş
Boynum lâlede yâr son nefesim gitti

SELMA HANÇER

Asi Kız Papatya

Ben bir beyaz papatyayım
Dağların, hem nazlı hem asi kızı
Biraz uslanmaz, biraz huysuzum
Kökümden sökseler de beni
Tozum değse toprağa,
İnatla açılır tomurcuğum
Ben dağların asi kızı, papatyayım

Beyazdır benim narin yapraklarım
Kâh derde ilaç olurum, kâh siyah saça taç
Bazen de sevgiliye bir tutam, aşk
Ben dağların asi kızı, papatyayım

Toprak ananın, en sevdiceği benim
Annelerin gözdesi, çocukların hediyesiyim
Yağmurlar yağsa da,
Rüzgârlar esse de üstüme
İnatçı başımı hep diktik benim
Ben dağların asi kızı papatyayım

Her bahar salarım özümü yeşil ovalara
Bası göğe ulaşmış ağaç köklerine
Beyaz kelebekler gibi uçar giderim uzaklara
Çayır çimen üstüne uzanır kırılgan gönlüm
Ben dağların asi kızı papatyayım

ŞÜKRÜ ATAY (TÜRKMENOĞLU)

Hoş Geldin

Rengârenk çiçeklerle süsledim ben adını
Erguvanım, leylağım, acem halım hoş geldin
Sonsuza kadar sensin; hayatımın kadını
Narçiçeğim, nergisim, karanfilim hoş geldin

İsterdim her yanını çiçeklerle donatmak
Çimenlere uzanıp senin dizinde yatmak
Kolay değil bir tanem bir çiçekle anlatmak
Mor menekşem, mimozam, dağ sümbülüm hoş geldin

Aradığım tek sendin; bütün ömrüm boyunca
Papatyadan fal tutup yaprağını sayınca
Gönül başka ne arar; aşkı bulup doyunca
Gelinciğim, gardenyam, hanımelim hoş geldin

Dalından yemek için çıktım kiraz dalına
Vurulmuştum görünce yanağının alına
Al yazmanı takıp da gel salına salına
Fesleğenim, firuzem, kiraz dalım hoş geldin

Türkmenoğlu diyor ki: seveni bülbül tanır
Gülistana gidersen bülbül seni kıskanır
Gül yüzünü görünce açılmış bir gül sanır
Melek otum, manolyam, gonca gülüm hoş geldin

ŞENTÜRK DURSUN

Bahar Gelince

Kışla vedalaşıp gelince bahar
Çiçeğe bürünür dal güzelleşir
Sel olur dağlarda eriyen karlar
Nehirler su taşır göl güzelleşir

Cemreyle buluşur hava, su, toprak
Boy verir ağaçlar yeşerir yaprak
Doğaya süs olur ebruli zambak
Bülbüle naz eder gül güzelleşir

Şakırdar derede besberrak sular
Canlanır tabiat öter kuğular
Yürümeye başlar körpe kuzular
Dizilir yollara yol güzelleşir

Yeşille kaplanır bayırlar düzler
Sevdalı âşıklar maşuku gözler
Bahara özenir gelinler kızlar
Kınalar yakılır el güzelleşir

Sevgiler katlanır aşka dönüşür
Gönüller afili köşke dönüşür
Sohbet koyulaşır meşke dönüşür
Şiirle şarkıyla dil güzelleşir

Bir heyecan sarar taşı toprağı
Bulutlar selamlar sis kaplı dağı
Gelincikler süsler bahçeyi bağı
Alların içinde kul güzelleşir

NURİYE AKYOL

Umut Var

Hayranım şu çatlaklarda büyüyen çiçeklere
"Umut var" der gibi sanki umutsuz yüreklere
Bak ben buradayım diyor yeryüzünden göklere
Olduğun yerde mutlu ol, özenme yükseklere
Kim hayat veriyor düşün cılız, cansız köklere

Nerede olursa olsun yaşamak güzel diyor
Kısacık ömrüne rağmen sevgiyle gülümsüyor
Umudunu kaybedenler yavaş yavaş ölüyor
İnanç varsa umut vardır, yazalım çelenklere
Birlikte şifa bulalım bütün kırık kalplere

Hayat paylaşınca güzel, paylaşalım ki artsın
Mutluluk ikram edelim, bilmeyenlerde tatsın
Sevgi tohumu saçalım yaraları kapatsın
Derin bir çukur açalım kin kusan tüfeklere
Tertemiz bir dünya kalsın doğacak bebeklere

Rengârenk çiçekler açtı, toprak suyu sevince
Çatladı dünyanın kalbi, yağmurlar terk edince
Kapanır yine çatlaklar fidanlar boy verince
Tüm insanlığı koyalım gönülden dileklere
Bir şifalı el dokunsun yaralı yüreklere

MEHMET AKİF GÜNGÖR

Ormanlar

Oturup palamudun gölgesinde
Cıvıl cıvıl kuş sesleri içinde
Huzur buldum yeşillik denizinde
Ruhumu dinlendiren ormanlarda

Bir yanda ahlar bir yanda kederim
Özgürce, bir arslan gibi kükrerim
Haykırınca biter bütün dertlerim
Ruhumu dinlendiren ormanlarda

Yuvaya konan kuşa bakakaldım
Ağzını açmış yavru kuşa daldım
Karıncayı seyredip ibret aldım
Ruhumu dinlendiren ormanlarda

Onlar ki dünyamızın ciğerleri
Hiç bilinmiyor artık değerleri
Çöle döndü yeşillerin yerleri
Ruhumu dinlendiren ormanlarda

DR.OSMAN AKÇAY (SEĞMENOĞLU)

Akşamsefası

Gecenin rengi
Sefasına vurulmuş
Küsen sabaha

KUDRET MERTTÜRK

Rengârenk

Filizlendi işte dünya bahçesi
Çalmaya başladı müzik neşeden
Rengârenk dünyanın çiçek bohçası
Yüzlere gülünce her bir köşeden

Yaklaşan mevsimin habercisi bu
Dansına başladı havayla suyla
Baharın müjdeli ezbercisi bu
Toprağa düştü bak süslü püsüyle

Dört gözle beklerken tohum güneşi
Açıldı papatya, lale, sümbülü
Aşkla ötüşürken yaktı ateşi
Güllerin bağında nazlı bülbülü

Bir gelin edası salındı dallar
Rüzgârla uçarken börtü böceği
Arının ağzında tatlandı ballar
Petek petek saldı tuttu ölçeği

Prenses verince yaz öyküsünde
Kurbağa prense hayat busesi
Ölüm de uyandı kış uykusundan
Yeniden duyuldu kalbinin sesi

ÖZKAN DEMİR (KAYNARCALI)

Gencecik Gülleri Soldurdunuz

Tılsımı bozulmasın sevginin
Bir gülüşü ile cenneti verenin
Solmasın dalınca açan güllerin
Yüreğinde açmıyorsa dalında kalsın

Küstürdünüz hayattan hep bezdirdiniz
Ahı kaldı üzerinizde bilmediniz
Canından vazgeçti siz göremediniz
Yüreğiniz sevmiyorsa dalında kalsın

Gencecik gülleri soldurdunuz
Egonuz uğruna öldürdünüz
Seviyorum diye kandırdınız
Yüreğiniz yetmiyorsa dalında açsın

Açar dalında taze güller
Sevdalıdır ona bülbüller
Sevmeyi bilmeyen kepaze eller
Yüreğinizden gelmiyorsa dalında açsın
Sevmeyi bilenler hayatta kalsın...

DR.OSMAN AKÇAY (SEĞMENOĞLU)

Frezya

Evliliğimin
Yedinci yıl dönümü
Huzur içinde

MUHARREM BOZKURT

Ey Güzel İnsan

Toprağa atılan zarif bir adım,
Gözleri aydınlatan bir güzellik,
Buruna gelen eşsiz bir koku...
Habercisi değil midir huzurun?
Hiç huzura karşı çıkanı gördün mü?
Ama görmüşsündür,
Sessiz güzelliğe kıyanları.
Soruyorum sana, ey güzel insan:
Bu sonsuzluk kokan çiçekler huzur değil mi?
Hiç sıcağın altında
Kavrulmak isteyeni gördün mü?
Ama görmüşsündür,
Dalları suskunluğa mahkûm edeni.
Soruyorum sana, ey güzel insan:
Bu insana fısıldayan
Ağaç gölgesi huzur değil mi?

SAKİN KARAKAŞ (SAKİNÎ)

Buz Keserken Gözlerim

Gülümsemek nedir ki?
Anne...
Buz keserken gözlerim
Şu karşı ki yaylaların beyazı
Maziye yazarken yaşadığı son yazı
Sis çöker, duman çöker
Ruhumu titretir ayazı
Saçlarıma kar yağıyor
Anne...
Zemherinin kıskacında kaldım.
Sevdalarım kanıyor
Bir mum ipliğinin düğümünde
Yüreğim yanıyor
Anne...

Bir şafağı ümit ile beklerken
Bin geceyi karşı duvara astım
Ay ışığında dans eden
Kar tanelerini saydım
Buz tutmuş şafakların
Kilitleri açılmıyor
Anne...

Gazanyalar az su ister değil mi?
Aşk merdiveninin hakkını verelim.
Küpe çiçekleri boynunu bükünce
Petunyalar sararmış
Papatyalar firarda
Hani bir kahkaha çiçeği vardı ya anne
Baharı karşılayan
Camgüzeli, ortancalar
Buz keserken gözlerim
Gülmüyor artık anne

Haydi, bir nefes gülümse
Ahşap direkli balkonu
Teneke saksı da şımaran
Kırmızı pembe sardunyaları
Özledim anne
Çok özledim anne

MURAT KAHRAMAN (MURÂDÎ)

Ormanı Yakana

Dik dursun dağların, yeşilbaşları
Ormanı yakana, idam gerekir!
Börtü böcek dolsun, dağı taşları
Taşları örmeye, adam gerekir;
Ormanı yakana, idam gerekir!

Nasıl yakarsınız, şu canlıları
Çamlıklar, makilik ve çalıları
Toprakta sürüngen, çiçekte arı
Arıyı görmeye, adam gerekir;
Ormanı yakana, idam gerekir!

Yaşama hakkı var, bütün canların
Ağaçlık, yeşillik olsun yanların
Dağ başında olsa şu fidanların
Suyunu vermeye, adam gerekir;
Ormanı yakana, idam gerekir!

Kim imkân buldukça tohum ekerse
Orman olsun diye, hasret çekerse
Kıyamet anında, fidan dikerse
Cennete girmeye, adam gerekir;
Ormanı yakana, idam gerekir!

Ormandandır süsü, çarşı pazarın
Gözlere hoş gelir, muhlis nazarın
Emek verip büyüttüğün gülzarın
Gülünü dermeye, adam gerekir;
Ormanı yakana, idam gerekir!

Sıfır mı, hiç yok mu kutsalın senin
Emridir korumak ormanı, dinin
Cayır cayır ciğer yakan hainin
Leşini sermeye, adam gerekir;
Ormanı yakana, idam gerekir!

BÜLENT ARKAN

Soludukça Solmak

Yıllar rüzgâr gibi geçti
Bazen hüsran bazen umut
Umutlarım çiçek açtı
Bazen soyut bazen somut

Çocukken büyümekti hayalim
Evet büyüdüm
Büyüdükçe büküldüm
Yaprak yaprak döküldüm
İlmek ilmek söküldüm

Her yaşımdan izler biriktirdim
Hazine sandığım izlerle dolu
Şimdi ağırbaşlı, dalgın ve yorgunum
Maziye bakıyorum gözlerim dolu

Eskiden yılda bir doğum günü kutlardım
Şimdilerde güneş gibiyim
Akşam batıyor sabah doğuyorum
Saltanatım battığım yerden doğana kadar
Her günüm bir hediye
Her nefesim bir mevsim
Her günüm bir yıl
Her yılım bir ömür gibi
Nefesim bitmesin diye
Usulca soluyorum

Mesele soluk ile solmak arasındaki ilişki bence
Soludukça solmak
Soludukça solmak

HAYRULLAH DEĞERLİ
(KUL HAYRULLAH)

Bahçemde Meyveler

Sabah erken kalktım indim bahçeye
Bir eriğe baktım bir şeftaliye
Sanki dillendiler al beni diye
Gelin dostlar tadıp sohbet edelim

Bir erikten aldım bir şeftaliden
Ondan bundan derken halloldu midem
Saraylar olsa da istemem nidem
Gelin dostlar tadıp sohbet edelim

Karadut kararmış kömür karası
Dalından yemenin tam da sırası
Para gösterenin geçmez parası
Gelin dostlar tadıp sohbet edelim

Ütelim yiyelim gelin nohudu
Salkım salkım olmuş bak ahududu
Üstüne dök de ye sen bir yoğurdu
Gelin dostlar tadıp sohbet edelim

Neler var bahçemde ah neler neler
Badem salatalık dalından biber
İsterim Allah'ım komşuma da ver
Gelin dostlar tadıp sohbet edelim

Bir başka oluyor havası yazın
Tükendi mevsimi geçti kirazın
Dostla olur tadı ekmeğin tuzun
Gelin dostlar tadıp sohbet edelim

Kaysı, erik olmuş limon sarısı
Dostların başına olsun darısı
Buyurun öğleyin akşam arası
Gelin dostlar tadıp sohbet edelim

DR.OSMAN AKÇAY
(SEĞMENOĞLU)

Çiğdem Çiçeğim

Karın erimeye başladığı dağ eteklerinde
İlkbaharın müjdecisi
Soğuğa dirençli narin çiçekler
Kış bitmeden açmış.
Belki yarın yine kar yağacak
Kimin umurunda.

Rengârenk bir güzellik
Sarı, hem de ne sarı,
Aralarda çingene pembesi,
Mavi, beyaz, mor çiğdemler.

Cemre havaya,
Anadolu'nun süsü çiğdem toprağa düşmüş,
Sense gönlüme.

Çiğdemi avuçlarımla tutsam,
Öpüp koklasam
Ve ona seni çok sevdiğimi fısıldasam
Dağılır mı dersin
Yüreğini esir alan zemheri ayazı?
Ardından gönlünde yeniden belirir mi
Çiğdem gibi kendini az gösteren aşkımız?

Yeşil ince uzun yaprakları arasında
Gündüz açıp gece kapanan
Bir çiçeğin renginde, kokusunda
Hissedilen mutluluktur yaşam.

HALİL İBRAHİM MERAL

Yüz Ömürlüğüm

Ah sevgili!
Sengisizliğimi soruyorsan bensizliğine danış
Duruyorsa kırıntısı bir yerlerde o zaman kendimle
yeniden tanış!

Kafamda "deliren" sorulara sordum
anlamsızlığımı
Cevabı kimliğime konulan bir noktaydı.
Anlamadım!

Dinliyorum içimi
Arsız damar çatlamaları var en yakınlarımdan
Vurulur üstüme kendine sevmelerin öz düşümü
Bir değil üç mevsim sallandı darağacında
Bana kalan zemheride yanmak
Donuk kasımpatıların matlanmış yapraklarında

Bilseydim!
Kırık "canlar" biriktirmezdim
Yüzsüz aynaların gölgelerinde
Sırlanmış sandıklarımın hüznüne tabii!
Görmeyendi kapak altı birikintilerimi
Yüz görümlük vedalarını aşka değişen!
Bilmedi hediyelik mendilinin tuz kokularında
Ağıtlarım saklanırdı
Hepsi de buğunun uçması kadar hayattı!

Sınırdayım tutunmaya çalışıyorum
El kesiği suyunda hikâyem
Yeşilin türlenmiş tonlarında küfün
Alerjisiyle çok yaşayamıyor çok ağrıyorum!

Ceviz içi nasibim kadardı
Hevesle kırılan kabuk içinde kurtlanmış anılarım
Çürük işleyen damarlar atarlanıp
Ruhundan çekilen tılsım yarınlara uğurlanmış!
Ve…
Sokak lambası altında toplanacak kelebekler
İlk cemrenin düşüşünden kaç ay sonrası
Hiçbiri bugüne varamayacak
Bizim gibi yarım aşkların sokak sonları…

Yıkık hisarımın sağlam kapısı
Delinen duvarlarımdan sızan işgalsin
Burçlarımda dalgalanan yabani bayrak
Zindanlarımda vurulduğum zül prangamsın
Aşk haklarına aykırı işkencenle
Zihnimi koyulaştıran karamsın…

Ey gök kırıntısı!
Geceme düşen huzmenle umudumun parıltısı!
Geçit sunmaya mı geldin hicranımın öncüsüne
Yine şafak çökecek aldatan güneşim
Sengisizliğimin üzerine!

Ey yüz ömürlüğüm
Altın değil de aşk bekleseydin gönlümden
Görmeden de verirdim yüreğimi
Çekmeseydim zahirde kalan yüzsüzlüğünü!

MUHAMMET ÇAL

Sar Deli Deli

Tarifsiz bir derde düştü yüreğim
Ayrılık zor imiş nerden bileyim
Sol yanım sızlıyor kime diyeyim
Açtığın yarayı sar deli deli

Hasret gözyaşları düşerken göze
Sitemler karışır her güzel söze
Istırap ateşim vururken yüze
Dertli yüreğimi sar deli deli

Çınlarsa kulağın, sakın durma gel
Dayanmaz yüreğim, gözlerimde sel
Eline değmesin yabancı bir el
Hasret gözlerimi sil deli deli

Sevda çiçekleri ekip gönlüme
Giderken çevirdin sahra çölüne
Hasret dağlarını gerip önüme
Vurduğun kalbimi sar deli deli

Özlemin bağrımı yaktı kavurdu
Küllerimi diyar diyar savurdu
Felek yüreğimi derde doyurdu
Bi çare gönlümü sar deli deli

SERPİL TAŞYÜREK TAHTALI

Ağaç Yanarsa

Ağaç yanarsa
Gölgesi de yanar
Dallarında kuşları
Köklerinde börtü böcekleri
Yanar...
Gövdesine sığınan
Hayvancıkları,
Kabuklarında kapanmış
Yaraları da...
Yaprakların rüzgârla söylediği
Şarkılar yanar
Üflediği nefes
Ateşe dönünce,
Kalmışsa memlekete dair,
Yüreğin en ücra köşesinde,
'Bir kelebeğin kanadına asılı '
Umudu, güne çıkmadan
Yanar...

DR.OSMAN AKÇAY (SEĞMENOĞLU)

Antoryum

Duaya durmuş
Kıpkırmızı yapraklar
Semaya doğru

AHMED AYHAN SAĞIR

İlkbahar

Yeni bir uyanış ne güzel mevsim
Emtarı rahmetle coşar ilkbahar
Türlü renkte doğa cezbeden resim
Buram buram ıtır taşır ilkbahar

Su dal uçlarından nağmeler okur
Kemaleti nebat toprağı dokur
Denizler ormanlar ovalar vakur
Gönüller aşiyan aşar ilkbahar

Yeşilin tonuna boyanır dağlar
Eteğinde berrak nehirler çağlar
Verir cennet zevki ümide bağlar
Manevi vuslata koşar ilkbahar

Gülistanda güle bülbül ahu zar
Ümidin gözünde bahar nazlı yar
Şakayık derleyip götür yadigâr
Sevdanın dilinde yaşar ilkbahar

Deruni sefadır aşkın visali
Bilali bu halin var mı emsali
Derin vadilerden ırmak misali
Sevgiler sel olur taşar ilkbahar

ŞÜKRÜ ATAY (TÜRKMENOĞLU)

Yeşil Vatan

Orman yeşil vatan bize
Değerini bilmeliyiz
Hiç gerek yok fazla söze
Her tedbiri almalıyız

"Yeşil Vatan" ders olmalı
Bilinçlensin tüm çocuklar
Herkes bu dersi almalı
Filizlensin tomurcuklar

Yoksa çöle döner toprak
Ciğerlerimiz yanmasın
Ne kuş kalır ne de yaprak
Yakan hain hiç onmasın

Ateş yakmak yasak olsun
Ormana zarar gelmesin
Göğsümüz oksijen dolsun
Börtü böcek hiç ölmesin

Fidan dikmek büyük sevap
Görsen bile kıyameti
Orman yakan çeker azap
Affedilmez ihaneti

Kıvılcımla küle döner
Yetiştirmek kolay değil
Tüm hayaller birden söner
Yeşile saygı duy eğil

Türkmenoğlu ağaç nimet
Oksijen deposu orman
Yok olursa biter rahmet
Yağmur yoksa olmaz harman

MURAT KAHRAMAN (MURÂDÎ)

Efendi

Çiçektir, böcektir, yazamıyorum
Beğenmezsen, sen bilirsin efendi
Canımla, cicimle, gezemiyorum
Beklemezsen, sen gidersin efendi

Gamlanma burada, mert olup şan al
Aldatmasın seni, medyada sanal
Atma karavana, sağlam nişan al
Gözüne, gez'ine, dikkat efendi

Hakikati bul da gez kapı kapı
Kapıya gelmezsen yutarsın hapı
Zor bulursun, dersen armudun sapı
Üzümün çöpü de, şifâ efendi

Payitahtı başta sayıp, şehirden
Haber ulaştı mı kayıp şehirden
Vazifeyi aldım deyip zahirden
Önce Kitabını oku efendi

Nasip ise her mevtaya boş mezar
Kazma kürek tutan birisi kazar
Baştaki taşında acep ne yazar
Eller yazar, eller okur efendi

BÜLENT ARKAN

Yaş Kesen Baş Keser

Bir tohum serpilmiş kara toprağa
Kök salıp ulaşmış yeşil yaprağa
Göklere yükselmiş bezenmiş doğa
Topraktan yağmurdan azığı varmış

Gövde çevresine dallar serpilmiş
Güneşine doğru yaprak çevrilmiş
Raks eden kolları yelde savrulmuş
Aşiyan aşkıyla kuşlara yarmış

Baltaya yenilmiş iflah yok gayrı
Gövdesi devrilmiş kökünden ayrı
Yağmura el açmış ıslanmış böğrü
Umutsuz sürgünler kabuğu yarmış

Baltanın sapına sitemle bakmış
kesilen yerinden gözyaşı akmış
Kırılmış dalları yerde diz çökmüş
Böylesi akıbet sobada harmış

Yaş kesen baş keser demiş atamız
Katli vacip görmek esas hatamız
Ağacı yaşatmak olsun çabamız
Atamız bu yolda ömrünü vermiş

UNUTULMAYANLAR

EMİNE ÖZTÜRK (KARACAKIZ)

Çöl Dize Gelir

Gurbetin kahrını çekenler anlar
Hasretlik olmazsa el dize gelir
İnsanlık yükselip biterse zanlar
Kötü haber veren yel dize gelir

Ruhumuz buz tuttu temmuz ayında
Hicranı kaynattım gönül çayında
Gözyaşları döktüm aşkın payında
Yaradan dilerse göl dize gelir

Başında bir derdi varsa kulunun
Yeri cehennemdir gönlü sulunun
Kele derman sorma akıl yolunun
Mantıkla birleşse dil dize gelir

Elemle kederle toplandı heyet
Kaderdir bu diyor Kur'an da ayet
Hikmetten bihaber olursa şayet
Bülbül çile çeker gül dize gelir

Sılanın hasreti sinemi yaktı
Gurbet ellere yar uzaktan baktı
Karakız hıfzıyla okumak haktı
Cahillik kalkarsa çöl dize gelir.

ÜSTADIN RUHU ŞAD OLSUN.

UNUTULMAYANLAR

MEHMETALİ IŞIK (MEHMANI)

Esen Yeller

Yandırdı kül eyledi Ağrıdan esen yeller
Acı haber tez geldi ellerin olmuş yarım
Yol vermez gidem dağlar yâd oldu bana eller
Yar benim her şeyimdi şiirim hecem tar'ım.

Söz geçmez yüreğime haykırıp ağlasam da
Kader hükmünü vermiş yürekler dağlasam da
İnanmıyor o bana karalar bağlasam da
Yâr Leyla'mdı ben Mecnun oydu namusum arım

Yorgun anılarımı yükledim ben yıllara
Her gün derdimi döktüm yapraklara dallara
İsyanım şikâyetim saramayan kollara
O benim tek arzumdu balım peteğim arım

Maziyi her andıkça yüreğimde gül açar
Sevdalı yüreklere Cennet kokusu saçar
Mehman der gurbet elde kaldım çaresiz naçar
Oydu benim güneşim oydu benim tek varım

ÜSTADIN RUHU ŞAD OLSUN.

UNUTULMAYANLAR

ADEM İMDAT KESİCİ
(ÂŞIK HOCA ADEMÎ)

Tadı Kalmadı

Gözden ırak olduk, gönülden ırak,
Günlerin, ayların adı kalmadı.
Muhabbet bağı da olunca kurak;
Demlenen çayların tadı kalmadı.

Gönül bahçesinde soldu çiçekler,
Yıllarca hasretle yandı yürekler,
Fırtınayla zayi oldu emekler;
Saklanan payların tadı kalmadı.

Şimdi hüzün dolu sözler, şiirler,
Duygulara uzak kaldı nehirler,
Viraneye döndü köyler, şehirler;
Köşkün, sarayların tadı kalmadı.

Unutuldu gerçek sevdalar, nazlar,
Hüsranla geçiyor baharlar, yazlar,
Neşe'yle, huzurla çalmıyor sazlar;
Kemanla, yayların tadı kalmadı.

Aramıza girdi kara kediler
Görünen beyaza siyah dediler
Pişirdiklerini yalnız yediler
Komşusuz köylerin tadı kalmadı.

Gündeme düşüyor her gün bir olay
Barışı sağlamak olmuyor kolay
Sevgiyle dönmüyor horonla halay
Dilde oy oyların tadı kalmadı.

ÜSTADIN RUHU ŞAD OLSUN.

UNUTULMAYANLAR

SÜREYYA ÇETİNKAYA

Paramparça

Bu dünya sahnesinde
Oynanan oyun
İnsanın kendi kendine
Yaptığı zulüm.

Ey gafil
Kim olursan ol sonu ölüm
Gaflet ile cehaletmiş cehennem.

Hakkın yeri o gönüller
Nice masum hak erleri
Paramparça gönüller
Kaldıramaz bu vebali gök kubbe
Korkarım.

Semalara yükseldi
Mazlumların sesleri
Viran oldu nice evleri
Paramparça gönüller
Affet Mevla'm bizleri.

ÜSTADIN RUHU ŞAD OLSUN.

KİTAP TANITIMLARI: GÖNÜL KÖPRÜSÜ ŞİİR ANTOLOJİLERİ

Editörlüğünü Dr. Osman Akçay'ın yaptığı Gönül Köprüsü Şiir Antolojileri 4. kitaba ulaştı. Tüm seçkin kitapevlerinden temin etmek mümkündür.

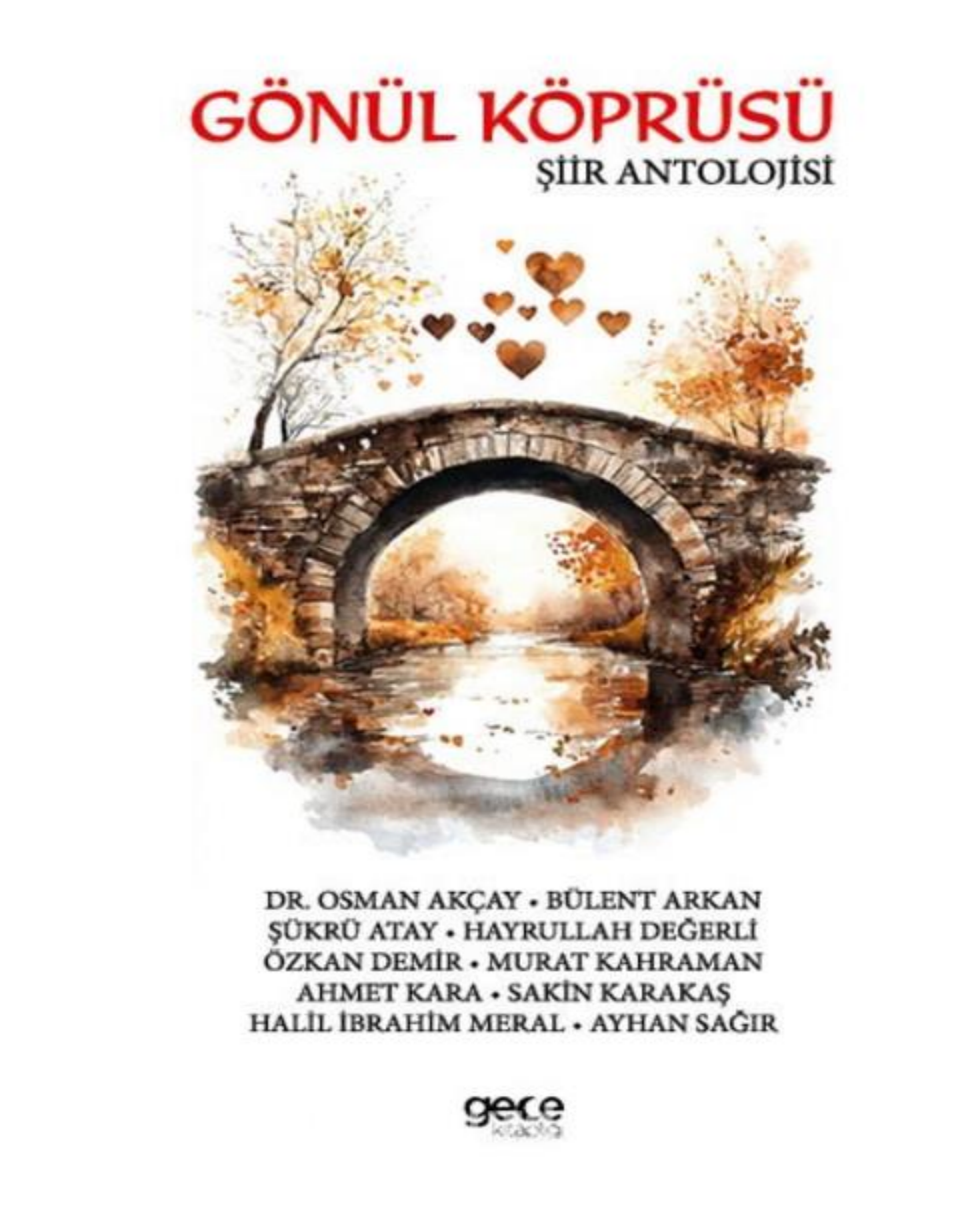
GÖNÜL KÖPRÜSÜ
ŞİİR ANTOLOJİSİ
DR. OSMAN AKÇAY • BÜLENT ARKAN
ŞÜKRÜ ATAY • HAYRULLAH DEĞERLİ
ÖZKAN DEMİR • MURAT KAHRAMAN
AHMET KARA • SAKİN KARAKAŞ
HALİL İBRAHİM MERAL • AYHAN SAĞIR
gece

GÖNÜL KÖPRÜSÜ
Aşk Şiirleri Antolojisi
DR. OSMAN AKÇAY • ŞÜKRÜ ATAY
HAYRULLAH DEĞERLİ • AYHAN SAĞIR
MURAT KAHRAMAN • ŞENTÜRK DURSUN
SAKİN KARAKAŞ • BÜLENT ARKAN
HALİL İBRAHİM MERAL • ÖZKAN DEMİR
AHMET KARA • RAMAZAN YILDIZ
METEHAN AYKAÇ
gece
yeni
kitap
gece
kitaplığı

GÖNÜL KÖPRÜSÜ
Tasavvuf Şiirleri Antolojisi
DR. OSMAN AKÇAY
HAYRULLAH DEĞERLİ
ŞÜKRÜ ATAY
MURAT KAHRAMAN
AYHAN SAĞIR
BÜLENT ARKAN
gece
yeni
kitap
gece
kitaplığı

ÇOK YAKINDA

TÜM SEÇKİN KİTAPÇILARDA